

ΠΕΤΡΟΣ ΣΟΥΡΕΤΗΣ

Ο μάνατζερ του «σταθμισμένου ρίσκου»

Ε

Εδώ και δεκαετίες, η Ελλάδα χαρακτηριζόταν από ένα πρωτόγνωρο για την παγκόσμια επιχειρηματικότητα σύνδρομο. Ο λόγος για το «φαινόμενο Ζορμπάς». Μια πρακτική, δηλαδή, υψηλών ρίσκων, την οποία ακολουθούσαν πολλές εταιρείες

της πατρίδας μας, κατά το πρότυπο του γεμάτου αδρεναλίνη ήρωα του Καζαντζάκη, αποσκοπώντας σε άμεσα υπερκέρδη. Όταν, λοιπόν, το χρηματιστήριο ανθούσε, ιδιαίτερα στα τέλη της δεκαετίας του '90, η λογική αυτή θεωρούνταν αδιαμφισβήτητη. Ποιος μπορούσε να αρθρώσει, άραγε, αντιθετικό λόγο κατ' επιλογών γρήγορης ανάπτυξης σε βαλκανικές αγορές ή εξαγωγών οχημάτων αμφίβολης χρησιμότητας, τη στιγμή που τα τελευταία, άκοπα, αύξαναν τους τζίρους; Σε αυτό το ράλι πρωταγωνιστικό ρόλο είχε και ο κλάδος των κατασκευών. Η λοκομοτιβία, δηλαδή, του εγκόριου business, που, σύμφωνα με κάποιους, υπήρξε η «ερή αγελάδα» που «αρμέγαμε» επί 50 χρόνια για να αναπτύξουμε την οικονομία μας. Κατά άλλους, όμως, αυτός ο κλάδος είναι που θα παρασύρει τη χώρα στον όλεθρο, λόγω της υψηλής εξάρτησης που έχει από τα έργα του δημόσιου τομέα, σε μια περίοδο που οι στρόφιγγες του κράτους κλείνουν.

Ο όμιλος Intrakat, σύμφωνα με τον διευθύνοντα σύμβουλό του κ. Πέτρο Σουρέτη, φαίνεται να έχει μια άλλου τύπου θεώρηση επί των επιχειρηματικών πρακτικών. «Αυτό που επιδιώκουμε είναι η σταθερότητα μέσω της στάθμισης και διασποράς του ρίσκου. Πρόκειται για τον δικό μας στρατηγικό σχεδιασμό σε μια περίοδο αναταράξεων της οικονομίας» αναφέρει ο κ. Σουρέτης. Έχοντας το γενικό πρόσταγμα στον κατασκευαστικό βραχίονα του

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΕ ΤΟΥΣ ΤΖΙΡΟΥΣ ΤΗΣ INTRAKAT ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΑΝΤΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΥΝ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ «ΗΠΙΩΝ ΤΟΝΩΝ» ΚΑΙ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ, ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΕΩΝ, ΦΙΛΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ.

του **Δημήτρη Μαρκόπουλου**
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΜΙΤΣΟΣ

“

*Προτιμήσαμε ένα
σχεδιασμό που σήμερα
δικαιώνεται: στοχευμένη
διαχείριση έργων και όχι...
ναι σε όλα.*

”

ομίλου Intracom Holdings, ο γνωστός μάνατζερ με καταγωγή από την Πελοπόννησο και μεγάλη αγάπη του τη γενέτειρά του, την Καβάλα, φαίνεται να έχει εμμονή με τη λέξη «ρίσκο». Μιλώντας για τις διεθνείς επενδυτικές προσπάθειες του γκρουπ που διοικεί, υπογραμμίζει τη φράση «στρατηγικός μερισμός του ρίσκου» τονίζοντας τις επενδύσεις σε χώρες που βρίσκονται υπό ανάπτυξη, όπως η Πολωνία, η Ρουμανία, η Συρία και η Αλβανία. «Ας είμαστε ρεαλιστές. Βάσει του τρόπου με τον οποίο διαρθρώνεται αυτήν τη στιγμή η ελληνική αγορά, οι μεγάλοι παίκτες του κατασκευαστικού κλάδου έχουν φτάσει στο ζενίθ των δυνατοτήτων τους. Όσοι επένδυσαν με έμφαση στα κρατικά έργα ή πολύ περισσότερο σε αγορές όπως είναι αυτές του Κόλπου (Ντουμπάι, Σαουδική Αραβία κ.ά.) έχουν προβλήματα. Εμείς προτιμήσαμε ένα σχεδιασμό που σήμερα πιστεύω ότι δικαιώνεται: αυτόν της στοχευμένης διαχείρισης έργων, κι όχι μιας γενικής προοπτικής του στυλ... ναι σε όλα» τονίζει ο κ. Σουρέτης.

Βέβαια, η συγκεκριμένη θεώρηση μπορεί να έχει και το κόστος της, καθώς ο όμιλος Intrakat επί μακρόν έμεινε πιο πίσω από πλευράς έργων και τζίρων συγκριτικά με τους τρεις πρώτους ανταγωνιστές του, που είναι οι όμιλοι ΑΚΤΩΡ, ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ και JP ΑΒΑΞ. Κι αυτό σε μια περίοδο έντασης για τον κλάδο των κατασκευών, όπου ενδεχομένως δημιουργήθηκαν και οι μετέπειτα ισορροπίες της εν λόγω αγοράς. Ο κ. Σουρέτης εξακολουθεί, όμως, να αμφισβητεί αυτήν τη λογική. «Από το 2003, ο όμιλός μας, αν και στρατηγικά κινήθηκε σε λογικότερες επενδύσεις, κατάφερε να τετραπλασιάσει σχεδόν τους τζίρους του. Μια εταιρεία, δηλαδή, που το 2003 πραγματοποιούσε κύκλο εργασιών 50 εκατ. ευρώ βρίσκεται σήμερα να πετυχαίνει 210 εκατ. ευρώ, αποκτώντας από πτυχίο 6ης τάξης το ανώτατο της 7ης τάξης. Μέσω της δουλειάς που έγινε τα προηγούμενα χρόνια καταφέραμε να διεκδικούμε με αξιώσεις σύνθετα έργα υποδομών στις τηλεπικοινωνίες, στο φυσικό αέριο, σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις και σε εξειδικευμένα έργα, όπως νοσοκομεία ή αθλητικές εγκαταστάσεις κ.λπ. Επίσης, στόχο μας αποτελούσε η δραστηριοποίηση σε έργα που αφορούν το περιβάλλον και την ενέργεια. Στα ανωτέρω δεν θα πρέπει να παραλείψω και τα 250 εκατ. ευρώ σε ανεκτέλεστο που ήδη έχουμε, καθώς και τον χαμηλό μας δαεισμό που επίσης μειώνει το ρίσκο. Επομένως, καθίσταται

σαφές πως κάθε άλλο παρά πίσω έμεινε ο όμιλός μας».

Μεγάλο στοιχείο πλέον για την Intrakat είναι αυτό των επενδύσεων στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Μέσα στο 2011 ο όμιλος θα παρουσιάσει ένα σημαντικό portfolio ενεργειακών έργων, αν βέβαια εξακολουθήσουν να ισχύουν οι θετικές προθέσεις από τη μεριά του ελληνικού Δημοσίου περί «πράσινης» ανάπτυξης. Η αίσθηση, πάντως, που επικρατεί στο μάνατζμεντ του κατασκευαστικού γκρουπ είναι πως από τη μεριά της νέας κυβέρνησης γίνεται μια φιλόδοξη προσπάθεια, μετά από μια παρατεταμένη περίοδο αδυναμίας υλοποίησης των στόχων. Ανάλογο πεδίο δράσης αποτελούν και τα ΣΔΙΤ, αν κι εδώ τα προβλήματα της γραφειοκρατίας και της εμπλοκής του δυσκίνητου ελληνικού κράτους παραμένουν. Στόχευση υπάρχει και για τα ευρύτερα έργα υποδομών στο φυσικό αέριο, στην οδοποιία και στα ευρυζωνικά δίκτυα. Επίσης, έμφαση δίδεται στα έργα διαχείρισης απορριμμάτων. Παρά ταύτα, η μετοχή της Intrakat εξακολουθεί και παραμένει σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα. «Πρόκειται για μια πραγματικότητα η οποία μας απασχολεί και πολύ σύντομα, πιστεύω, θα υπάρξουν εξελίξεις προς αυτήν την κατεύθυνση» τονίζει ο κ. Σουρέτης. Δεν θα πρέπει να λησμονούμε, φυσικά, και τη σύνδεση της Intrakat με τη μητρική Intracom Holding, η οποία δημιουργεί λογικές εξαρτήσεις. Πάντως, ο κ. Σουρέτης, δίνοντας το στίγμα των επόμενων τριών ετών, προβλέπει για τον όμιλο που διευθύνει αύξηση τζίρων άνω των 300 εκατ. ευρώ, συνέχιση των σύνθετων έργων τεχνογνωσίας, αλλά και συνολικά μια δύσκολη διετία για την ελληνική αγορά. **F**